

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ : กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านดู่ เมืองบัวชะพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นการวิจัยประเภทวิจัย และพัฒนา (Research and Development: R&D) ผู้วิจัยกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ

ระยะที่ 2 การพัฒนากิจกรรม

ระยะที่ 3 การทดลองใช้กิจกรรม

ระยะที่ 4 การปรับปรุง และเผยแพร่กิจกรรม

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ

1. ความมุ่งหมาย

เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการพัฒนากิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ : กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านดู่ เมืองบัวชะพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และค้นหาแนวทางการพัฒนา ซึ่งจะนำไปสู่ปัญหาเป้าหมายที่จะพัฒนาที่ควรได้รับการแก้ไข และมีความเป็นไปได้ที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหา

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการพัฒนากิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ จำนวน 15 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน ครู 1 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 5 คน ผู้ใหญ่บ้าน 1 คน พระสงฆ์ 1 รูป เยาวชน จำนวน 4 คน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ 2 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการพัฒนากิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านดู่ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา กิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ เพื่อเป็นแนวทาง ในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

3.2 ดำเนินการร่างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยนำประเด็น ที่ได้วิเคราะห์เนื้อหา กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย นำมาสร้างเครื่องมือในการวิจัย ศึกษา มาจัดหมวดหมู่ให้สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3.3 นำเสนอร่างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอ ต่อประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเนื้อหาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.4 นำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พร้อมจัดทำฉบับสมบูรณ์

3.5 การหาคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ความตรงของเนื้อหา และความเหมาะสมชัดเจนของเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ประกอบด้วย

3.5.1 ดร. พุฒจักร ลิทธิ ประธานกรรมการสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.5.2 อาจารย์ปทุมทิพย์ ม่านโคกสูง อาจารย์ประจำสาขาวิชา ยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.3.5.3 นายคำสอน อ้วนทวี หัวหน้าแผนกกิจกรรม แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.5.4 นายคำไพ เพ็งแพงเมือง หัวหน้าแผนกทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.5.5 นายสีสมพร สุตกิจัก หัวหน้าแขนงคุ้มครองป่าสงวนแห่งชาติ แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.6 ผู้วิจัยนำมาพิจารณาเพื่อหาค่าความสอดคล้อง หรือความตรงกับ

สิ่งที่ต้องการจะวัด คือ ค่า IOC (Index of Items – Objectives Congruence) โดยพิจารณาจากค่า IOC ที่มากกว่า 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของสิ่งที่ต้องการวัดได้ ส่วนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีค่าเท่ากับ 1.00 ทุกข้อถือว่าใช้ได้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารงานที่เกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านคูเมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 เก็บรวบรวมแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ดำเนินการเก็บรวบรวมจนกว่าจะครบถ้วนสมบูรณ์

5.2 เรียบเรียง และจำแนกข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย

5.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ตามประเด็นสำคัญต่างๆ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยเชิงพรรณนาวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการพัฒนากิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านคูเมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

5.4 นำผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการพัฒนา กิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ แนวทางการพัฒนามาดำเนินการจัดเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข มีความเป็นไปได้ในการแก้ไข และจำเป็นต้องแก้ไข ซึ่งเป็นการระบุปัญหาเป้าหมายที่ต้องการพัฒนา

ระยะที่ 2 การพัฒนากิจกรรม

1. ความมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนากิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ
 หินหนามหนอง: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านดู่ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐ
 ประชาธิปไตยประชาชนลาว

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนากิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่า
 สงวนแห่งชาติ หินหนามหนอง: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านดู่ เมืองบัวละพา
 แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 15 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการ
 โรงเรียน 1 คน ครู 1 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 5 คน ผู้ใหญ่บ้าน 1 คน พระสงฆ์ 1 รูป
 เยาวชน จำนวน 4 คน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ 2 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive
 Sampling)

3. การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการระดมความคิดเห็น

3.1 ชั้นเตรียมการ

3.1.1 หนังสือเชิญกลุ่มเป้าหมาย/ผู้ดำเนินการสนทนา/ผู้จัดบันทึก
 การสนทนา/ผู้ช่วยเพื่อนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ ในการประชุมเชิงปฏิบัติการ และ
 การระดมความคิดเห็น

3.1.2 อุปกรณ์สนาม เช่น เทปบันทึกเสียง สมุดโน้ต อุปกรณ์
 โสตศึกษา และของที่ระลึก

3.1.3 สถานที่ในการจัดเวทีการประชุมเชิงปฏิบัติการ และการระดม
 ความคิดเห็น

3.1.4 เตรียมข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาในระยะที่ 1

3.2 ชั้นปฏิบัติการ

3.2.1 กลุ่มเป้าหมายลงทะเบียน

3.2.2 ผู้ช่วยวิจัยเชิญกลุ่มเป้าหมาย และผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม
 เชิงปฏิบัติการ และการระดมความคิดเห็น ณ สถานที่ที่จัดให้มีการสนทนากลุ่ม

3.2.3 ผู้ดำเนินการแนะนำผู้วิจัย และบอกจุดมุ่งหมายในการประชุม
 เชิงปฏิบัติการ และการระดมความคิดเห็นในครั้งนี้

3.2.4 ผู้ดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการ และการระดมความคิดเห็นจาก การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาในระยะที่ 1

3.2.5 ผู้วิจัยนำเสนอผลในระยะที่ 1 เพื่อหาแนวทางการพัฒนา และ กำหนดเป็น (ร่าง) กิจกรรม

3.3 ชั้นสรุป

3.3.1 ผู้ดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการสรุปประเด็นที่ได้จากการระดม ความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมาย

3.3.2 ผู้ดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการเปิดโอกาสให้กลุ่มเป้าหมาย ชักถามข้อข้องใจอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการตอบข้อสงสัยในประเด็นการ (ร่าง) กิจกรรม

3.3.3 ผู้ดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการ สรุปประเด็น (ร่าง) กิจกรรม สำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยม บ้านคู เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่ได้พัฒนาขึ้น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมิน (ร่าง) กิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านคู เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ประสานงาน และขอความร่วมมือจากผู้บริหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอความร่วมมือในการประชุมเชิงปฏิบัติการ

4.2 จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เอกสาร และข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการจัด ประชุมเชิงปฏิบัติการ

4.3 จัดเตรียมความพร้อมทีมงานวิจัย กำหนดผู้ดำเนินการ และผู้จัดบันทึก

4.4 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อนำเสนอข้อมูลสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการที่ได้จากแบบสอบถาม ตามระยะที่ 1

4.5 ให้ที่ประชุมจัดเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาว่า ปัญหาใดมี ความสำคัญที่ต้องแก้ไขก่อน

4.6 จัดบันทึกประเด็นปัญหาที่เรียงไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.7 นำเสนอผลการวิเคราะห์ของแต่ละกลุ่มในที่ประชุม

4.8 รวบรวมข้อมูลผลการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนากิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านคุด เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม การวัดและประเมินผล

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 นำข้อมูลที่ได้จากการ (ร่าง) กิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านคุด เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อประเมินว่ากิจกรรมที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสม เป็นไปได้ มีประโยชน์ และความถูกต้องในการปฏิบัติ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงข้อมูล ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อ

5.2 แบบประเมินกิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านคุด เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาตรวจสอบความถูกต้อง และให้คะแนนตามเกณฑ์แล้วหาค่าเฉลี่ยโดยมีเกณฑ์การให้คะแนน และแปลคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 101) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุดว่ากิจกรรมมีความเหมาะสม เป็นไปได้ ประโยชน์ และความถูกต้องในการปฏิบัติ

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมากกว่ากิจกรรมมีความเหมาะสม เป็นไปได้ ประโยชน์ และความถูกต้องในการปฏิบัติ

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลางว่ากิจกรรมมีความเหมาะสม เป็นไปได้ ประโยชน์ และความถูกต้องในการปฏิบัติ

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อยกว่ากิจกรรมมีความเหมาะสม เป็นไปได้ ประโยชน์ และความถูกต้องในการปฏิบัติ

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุดว่ากิจกรรมมีความเหมาะสม เป็นไปได้ ประโยชน์ และความถูกต้องในการปฏิบัติ

ส่วนเกณฑ์การแปลคะแนนซึ่งแบ่งออกเป็นช่วง ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุดว่ากิจกรรมมีความเหมาะสม เป็นไปได้ ประโยชน์ และความถูกต้องในการปฏิบัติ

3.51 – 4.50 หมายถึง เห็นด้วยมากกว่ากิจกรรมมีความเหมาะสม เป็นไปได้ ประโยชน์ และความถูกต้องในการปฏิบัติ

2.51 – 3.50 หมายถึง เห็นด้วยปานกลางว่ากิจกรรมมีความเหมาะสม
เป็นไปได้ ประโยชน์ และความถูกต้องในการปฏิบัติ

1.51 – 2.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อยกว่ากิจกรรมมีความเหมาะสม เป็นไปได้
ประโยชน์ และความถูกต้องในการปฏิบัติ

1.00 – 1.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุดว่ากิจกรรมมีความเหมาะสม เป็นไป
ได้ ประโยชน์ และความถูกต้องในการปฏิบัติ

ระยะที่ 3 การทดลองใช้กิจกรรมสำหรับเยาวชน

1. จุดมุ่งหมาย

เพื่อการทดลองใช้กิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ
หินหนามหน่อ: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านดู่ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาวที่พัฒนาขึ้น

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองใช้กิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์
ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านดู่ เมืองบัวละพา
แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้แก่ นักเรียนมัธยม ปีที่ 1 – 4
โรงเรียนมัธยมบ้านดู่ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ปีการศึกษา 2558 จำนวน 35 คน ซึ่งเลือกแบบเจาะจง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อ
การอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านดู่
เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ลักษณะของ
แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง
น้อย และน้อยที่สุด

3.1 การสร้าง และหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

3.1.1 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสำหรับ
เยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหนอง: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านดู่
เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.1.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสำหรับ
เยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหนอง: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านดู่
เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เสนอประธานที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง และครอบคลุมเนื้อหา

3.1.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสำหรับ
เยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหนอง: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านดู่
เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อ
ประเมินความเหมาะสมความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) หรือความเที่ยงตรงเชิง
ประจักษ์ (validity) ปรับปรุง และแก้ไขสำนวนภาษาที่ใช้ ตลอดจนเนื้อหา ให้ครอบคลุม
ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ในการตรวจสอบหาความเที่ยงตรงด้าน
เนื้อหาโดยใช้วิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Items Objectives congruence :
IOC) โดยใช้สูตร (บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธ์, 2542, หน้า 80) ลักษณะของแบบสอบถาม
เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ กำหนดค่า คือ ถ้าเห็นว่าสอดคล้องให้คะแนน
(+1) ถ้าเห็นว่าไม่สอดคล้องให้คะแนน (-1) และถ้าเห็นว่าไม่แน่ใจ ให้คะแนน (0) ผลการ
วิเคราะห์ค่า IOC ของแบบสอบถาม เท่ากับ 1.0 แสดงว่าทุกข้อมีความสอดคล้องกัน

3.1.4 ปรับปรุงเครื่องมือตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในประเด็น
รายการประเมินที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 เลือกแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว

4.2 ดำเนินการทดลองใช้กิจกรรมต่าง ๆ ตามแผนปฏิบัติการ

4.3 ระหว่างการทดลองจัดกิจกรรมต่าง ๆ เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ
อาทิ พฤติกรรมความร่วมมือในการทำกิจกรรม ผลงานจากการทำกิจกรรม เป็นต้น

4.4 หลังการทดลองวัดระดับความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม สำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยม บ้านดู่ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงข้อมูล ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อ โดยมีเกณฑ์ประเมินค่าเฉลี่ย 5 ระดับ มาตรวจสอบความถูกต้อง และให้คะแนนตามเกณฑ์แล้วหาค่าเฉลี่ยโดยมีเกณฑ์การให้คะแนน และแปลคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 101) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ระดับ 3 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด

เกณฑ์การประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านดู่ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

ส่วนเกณฑ์การแปลคะแนนซึ่งแบ่งออกเป็นช่วง ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับ
น้อยที่สุด

ระยะที่ 4 การปรับปรุง และเผยแพร่กิจกรรม

การปรับปรุง และเผยแพร่กิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวน
แห่งชาติ หินหนามหน่อ: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านดู่ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน
 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. จัดทำแผนพับเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมสำหรับเยาวชนเพื่อ
การอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมบ้านดู่
เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. ตีพิมพ์วารสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เรื่องการพัฒนากิจกรรม
สำหรับเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ หินหนามหน่อ: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยม
บ้านดู่ เมืองบัวละพา แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว